

KS. TEOFIL SIUDY

O. Ludwik Andrzej Krupa

SZKIC BIOGRAFICZNY

O. Ludwik Andrzej Krupa OFM urodził się 25 maja 1910 roku w Przeworsku. W latach 1925 - 1926 odbył nowicjat zakonny w klasztorze oo. bernardynów w Leżajsku. W roku 1930 uzyskał świadectwo dojrzałości po ukończeniu gimnazjum zakonnego w Sokalu. Następnie rozpoczyna studia filozoficzne: najpierw w Belgii (1930/31), potem we Fryburgu szwajcarskim (1931/32). Po powrocie do kraju podejmuje studia teologiczne w seminarium zakonnym oo. bernardynów we Lwowie. Po ich ukończeniu i otrzymaniu święceń kapłańskich wysłany zostaje przez władze Prowincji na specjalistyczne studium teologii w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, gdzie w r. 1939 uzyskuje stopień doktora teologii na podstawie rozprawy: *Obraz Boży w człowieku według nauki św. Augustyna*. Podczas wojny, w latach 1940 - 1942, wykłada teologię dogmatyczną w Seminarium Duchownym w Kalwarii Zebrzydowskiej. Następnie w roku 1943 przeniesiony zostaje do klasztoru w Piotrkowie Tryb., gdzie do 1946 pełni funkcję przełożonego. Od roku 1946 zaczyna prowadzić wykłady z teologii dogmatycznej w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, obejmując II Katedrę Dogmatyki. Prowadzi je do r. 1952; od 1947 jest zastępcą profesora; habilituje się w roku 1950. W styczniu 1952 zostaje aresztowany z tytułu funkcji pełnionej w zarządzie Prowincji Zakonu. Jest więziony w Lublinie do grudnia 1952. Po uwolnieniu przenosi się do Warszawy, gdzie podejmuje wykłady z teologii dogmatycznej początkowo na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Warszawskiego, a następnie w Akademii Teologii Katolickiej. Tam też w roku 1955 otrzymuje nominację na profesora nadzwyczajnego. Pełni w tym czasie funkcję kierownika katedry dogmatyki pozytywnej. W latach 1954 - 1956 jest również prodziekanem Wydziału Teologicznego. Po pierwszym semestrze roku akademickiego 1957/58 rezygnuje z prowadzonych w Akademii zajęć i wraca na KUL, gdzie powierzone mu zostaje kierownictwo nowo powstałej katedry mariologii. Z chwilą odejścia z Uczelni ks. A. Słomkowskiego (1960) przejmuje także kierownictwo I katedry teo-

logii dogmatycznej. Nominację na profesora zwyczajnego otrzymuje w r. 1973. Kierownikiem I katedry teologii dogmatycznej pozostaje aż do roku 1980, w którym przechodzi na emeryturę. Rok wcześniej przestaje pełnić obowiązki kierownika katedry mariologii, którą przejmuje o. doc. S. C. Napiórkowski.

Na Wydziale Teologicznym KUL w latach 1957/58 - 1958/59 pełni funkcję prodziekana, zaś w latach 1963/64 - 1964/65 funkcję dziekana. Jednym z ważnych osiągnięć organizacyjnych o. L. A. Krupy podczas sprawowania funkcji dziekańskiej było stworzenie na Wydziale kadry asystentów. Godny odnotowania jest również jego wkład w organizację przy tymże Wydziale Instytutu Muzykologii. Ponadto w latach 1963/64 - 1964/65 jest prorektorem Uniwersytetu. W tym okresie oprócz zajęć prowadzonych na KUL-u działa jako członek Komisji Maryjnej Episkopatu Polski, przewodniczy Polskiej Sekcji Mariologicznej oraz od 1973 prowadzi wykłady w Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu.

W roku 1965 o. Profesor jako pierwszy z Polaków powołany zostaje na członka zwyczajnego Międzynarodowej Papieskiej Akademii Maryjnej. W związku z tym uczestniczy czynnie w organizowanych przez Akademię międzynarodowych kongresach mariologiczno-maryjnych (Zagrzeb, Rzym, Saragossa, Malta). Jest również czynnym członkiem Francuskiego Towarzystwa Maryjnego, w kraju zaś członkiem Towarzystwa Naukowego KUL.

W problematyce teologicznej stanowiącej przedmiot refleksji naukowej o. Profesora główne miejsce zajmuje od początku tematyka mariologiczna. Zainteresowania swoje skierował najpierw ku Ojcom Kościoła. W szeregu artykułów przybliży polskiemu czytelnikowi aktualne zagadnienia mariologii: wniebowzięcie (w związku z ogłoszonym dogmatem), królewskość, świętość NMP. Z kolei — w związku z Soborem — w mariologii o. Profesora pojawiają się nowe wątki. Na uwagę zasługuje zwłaszcza przewijający się w wielu publikacjach wątek eklezjologiczny. Beatyfikacja o. M. Kolbego stwarza okazję do zajęcia się jego myślą mariologiczną, o czym świadczą kolejne artykuły. Tematyka mariologiczna nie wyczerpuje bynajmniej zainteresowań o. L. A. Krupy. Wskazują na to m. in. artykuły z zakresu teologii kapłaństwa. Przypomnieć należy na koniec i to, że w roku 1949 o. Profesor wspólnie z ks. A. Słomkowskim i bpem P. Kałwą był inicjatorem wydawnictwa „Roczników Teologiczno-Kanonicznych”.

Oceniając dotychczasową działalność o. L. A. Krupy można powiedzieć, iż przybliży ona rzeczywistość udziału Maryi w zbawczych tajemnicach, abyśmy „je przeżywali razem z Nią i w ten sposób, jak Ona”.